

*Горб Тимофій Андрійович,
студент, спеціальності «Публічне управління та адміністрування»,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України (м. Київ, Україна)
Науковий керівник: **Калуга Володимир Федорович,**
доктор філософських наук, професор,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України (м. Київ, Україна)*

СУЧАСНИЙ ФРОНТ УКРАЇНСЬКОЇ ДИПЛОМАТІЇ

Для того, щоб будувати щось нове, потрібно спершу зрозуміти, з чим ти маєш справу сьогодні, і намалювати чітку картину, як має бути завтра. Тож давайте спробуємо розібратися та проаналізувати українську дипломатію в умовах сучасного сьогодення та довготривалої війни росії проти України.

У продовж тридцяти трьох років після встановлення незалежності в Україні, активно проголошується демократичні принципи, докладаються зусилля для перевлаштування дипломатичної системи відповідно до цих принципів. Але з 2014 року наша дипломатія докорінно змінилася і вимушена була стати на рейки воєнного часу, а з 24 лютого 2022 року діяти в надскладних умовах широкомасштабної російської інтервенції. Україна зазнає колосальних людських та фінансово-економічних втрат. Триває політика геноциду проти української нації, її фізичного знищення. Росія здійснює щоденний ракетний терор, руйнує житлову, комунальну, енергетичну інфраструктури України, медичні та освітні заклади, пам'ятки культури та історії. Українські дипломати, в таких умовах, як ніхто інший змушені зосереджувати свої зусилля на

забезпеченні зовнішньої воєнної, фінансово-економічної, гуманітарної допомоги для опору державі-агресору. Слід також зазначити й про численні виклики і загрози, несприятливі тенденції та явища регіонального та глобального характеру [1].

Але з іншого боку, війна надала нової якості й активності зовнішній дипломатії країни. Це продуктивне просування національних інтересів на світовій арені, розвиток співробітництва з країнами-партнерами та зміцнення політико-дипломатичної присутності в різних регіонах світу. В умовах широкомасштабної війни Україна здійснює проєвропейські реформи, просувається на шляху євроінтеграції [2].

Українська дипломатія вимушена діяти під впливом динамічних зовнішніх подій, процесів які посилюються на фоні руйнування міжнародної договірно-правової і безпекової системи. Широкомасштабна війна в Україні, довела неспроможність глобальних і регіональних безпекових інституцій (таких як: РБ ООН, ОБСЕ та Міжнародний Червоний Хрест) адекватно відреагувати на агресію росії проти України та припинити злочини окупантів. Говорячи про ефективність системи міжнародних інституцій в цілому, слід констатувати, що в умовах ескалації криз в різних регіонах світу, зростаючого протистояння демократичного світу й авторитарних країн, виявився недієздатним механізм консенсусу під час ухвалення важливих рішень, де право вето девальвує та паралізує діяльність міжнародних організацій. І це не весь перелік зовнішніх викликів та загроз, що впливають на українську дипломатію в цілому [2].

Водночас, повномасштабна війна, розв'язана росією проти України, змінила підходи, прискорила трансформацію та призвела до вдосконалення інструментарію української дипломатії на світовій арені. Дипломатія країни сфокусувала свої основні завдання на проблемах безпеки, опору російській агресії. Українська дипломатія набула активного, ініціативного характеру. Зросла інтенсивність і рівень міжнародних контактів вищого рівня провідних країн, міжнародних організацій, де активний дипломатичний діалог став повсякденною практикою.

Практика прямих публічних звернень української влади на вищому рівні до парламентарів різних країн світу, а також громадськості – політиків, науковців, діячів культури, бізнесменів, спортсменів, студентів та ін., стали новацією в публічній дипломатії.

Відбулося розширення та зміцнення політико-дипломатичної присутності України в «проблемних» регіонах світу Африки, Азії та Латинської Америки.

Помітні й тенденції централізації зовнішньої політики. Де вектор зовнішніх відносин зосередився на президентському та парламентському рівнях. Безумовно, імпульс формуванню нової української дипломатії, дав Президент України В. Зеленський. Неймовірна інтенсивність зустрічей із лідерами європейських і позаєвропейських держав, виступи в парламентах десятків країн світу, сприяння у формуванні могутньої міжнародної коаліції – все це є незаперечною дипломатичною заслугою в тому числі й глави держави [3].

Виступаючи перед парламентами європейських країн, глава держави називає речі своїми іменами, відкидає почуття меншовартості в розмовах з

європейськими лідерами, сміливо вказує на ті чи інші помилки, яких вони припустилися, і які призвели до трагічних подій сьогодення. Все це робиться дуже гідно, виважено, аргументовано, і тому з ним погоджуються, його поважають і йому довіряють [3].

Саме таку дипломатію – наступальну, без споглядань на авторитети, маємо нині, де яскравим прикладом, на фоні останніх подій, стала зустріч 27 лютого 2025 року у Вашингтоні у Білому Домі Президентів України та США В. Зеленського і Д. Трампа в овальному кабінеті, яка вразила весь демократичний світ. Для всіх нас авторитетом є тільки одне – це Україна, її національні інтереси, її поточні проблеми, які потрібно розв’язувати саме зараз і негайно.

Ось це і є суть нової якості та фронту нашої дипломатії, яка поряд із ЗСУ робить усе можливе й неможливе, щоби наблизити нашу Перемогу.

Література:

1. Зовнішня політика України в контексті геополітичних процесів. Центр Разумкова. URL: <https://razumkov.org.ua/images/2024/02/29/2024 -ПАКТ-5.pdf>
2. Особливості і пріоритети української дипломатії в умовах війни. Центр Разумкова. URL: <https://razumkov.org.ua/images/2024/12/19/2024 -ПАКТ-3.pdf>
3. Борис Гуменюк, Українська дипломатія під час національно-визвольної війни України: есе історика-міжнародника й дипломата. Міжнародні зв’язки України: наукові пошуки і знахідки. 2022. С. 64-65.

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ
УКРАЇНИ**

**Гуманітарно-педагогічний факультет
Кафедра міжнародних відносин і суспільних наук**

**ІНСТИТУТ ПОЛІТИЧНИХ І ЕТНОНАЦІОНАЛЬНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ім. І.Ф. КУРАСА НАН УКРАЇНИ**

ІНСТИТУТ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ НАН УКРАЇНИ

ЧОРНОМОРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ПЕТРА МОГИЛИ

**ЧЕРКАСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОГДАНА
ХМЕЛЬНИЦЬКОГО**

ЯГЕЛЛОНСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ (Республіка Польща)

ФОНД ГЕРДИ ХЕНКЕЛЬ (Німеччина)

УНІВЕРСИТЕТ МАЙНЦА ІМЕНІ ЙОГАННА ГУТЕНБЕРГА (Німеччина)

КАГУЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ П. ХАШДЕУ (Молдова)

МУЗЕЙ КАРОЛЯ І В БРАЇЛІ (Румунія)

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

**«УКРАЇНСЬКА ДИПЛОМАТІЯ:
СТАНОВЛЕННЯ, РОЗВИТОК ТА ПЕРСПЕКТИВИ»**

10 квітня 2025 р.

м. Київ

Українська дипломатія: становлення, розвиток та перспективи / за матеріалами Міжнародної науково-практичної конференції. Київ, 10 квітня 2025 р. Київ, 2024. 357 с.

Збірник наукових праць укладено за матеріалами Міжнародної науково-практичної конференції «Українська дипломатія: становлення, розвиток та перспективи», яка була організована кафедрою міжнародних відносин і суспільних наук гуманітарно-педагогічного факультету Національного університету біоресурсів і природокористування України 10 квітня 2025 р. Наповнення рубрик синхронізовано з основними напрямками роботи конференції і охоплює широке коло питань щодо витоків, традицій, розвитку та перспектив української дипломатії; аналізу стану дипломатії в умовах сучасних глобальних викликів та стратегічних пріоритетів світової, європейської та вітчизняної дипломатії в умовах російсько-української війни.

Видання розраховане на науковців, викладачів, аспірантів, студентів, а також усіх хто цікавиться питаннями сучасних міжнародних відносин та розвитку української дипломатії.

Рекомендовано вченою радою гуманітарно-педагогічного факультету Національного університету біоресурсів і природокористування України (протокол № 10 від 16.05.2025 р.).

Редакційна колегія:

Ткачук В.А., д-р екон. наук, проф. (голова);
Ніколаєнко С.М., д-р пед. наук, проф. (співголова);
Тонха О.Л., д-р сільгосп. наук, проф. (голова);
Любовець О.М., д-р істор. наук, проф.
Харченко С.В., д-р філол. наук, проф.
Хвіст В.О., канд. іст. наук, доцент

Відповідальна за випуск докт. іст. наук, проф. Любовець О.М.

Тези подано в авторській редакції.

Автори тез відповідають за достовірність викладеного матеріалу, за правильне цитування джерел, посилання на них та інших відомостей.

Передруковувати опубліковані в збірнику наукових праць матеріали дозволяється тільки за згодою авторів.